

మేమై ఫజ్హను హజైత్ అబూబకర్ రజి కుమార్తే అని పేరొన్నాడు.
మెత్తానికి కొంత కాలం తరువాత రసూలుల్లాహో సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం మృతి చెందారు. అష్ఫాన్ ధర్మభ్యాపుతను ఎంచుకున్నాడు. అందుకే అతని భార్యను అతనికి ఇవ్వడం జరుగదని భావించాడు. అష్ఫాన్ మరల హజైత్ అబూబకర్ రజితో మీరు నన్ను అల్లాహో ధర్మభ్యాపుతను అందరి కంటే ఉత్తముడిగా చూస్తారు అని విన్నవించుకున్నాడు. అందుకు హజైత్ అబూబకర్ రజి అతని శిక్షను రద్దుచేశాడు. ఆపై అతని ఇస్లాంను ఆమోదించారు. అతని భార్యను అతనికి అప్పగించడం జరిగింది. ఆపై ఇలా అన్నారు వెళ్ళము! ఇక్కె నుండి నీ గురించి నాకు ఎప్పుడు మంచి వార్తలే అందాలి అని ఆదేశించారు.

ఈ విధముగా హజైత్ అబూబకర్ రజి బైద్చిలందరిని వదిలి వేశారు. వారందరు తమ తమ ప్రాంతాలకు తిరిగి వెళ్ళిపోయారు.

(తారీఫే తిబ్రి, సంపుటి 2, పుట 300-304, దారుల్ కుతుబుల్ ఇల్వీయత్ బెహ్రాత్ 2012)(హజైత్ సయ్యదినా అబూబకర్ సిద్ధిఫ్ఫ్ రజి ముహమ్మద్ హుస్సైన్ పైకల్ పుట 240-241 బుక్ కార్బూర్ పోరూం జిహలం) (జమ్రువూతున్నిసాబుల్ అరబ్, పుట 425, ప్రమరణ దారుల్ కుతుబుల్ ఇల్వీయత్ బెహ్రాత్ 2007) (సయ్యదినా అబూబకర్ సిద్ధిఫ్ఫ్ దాక్ఫర్ ఆలీ ముహమ్మద్ సేలాబి పుట 537-538, అల్ పురాన్ ట్రస్ట్, భాన్ ఫుడ్) (ముఅజముల్ బల్లాన్ సంపుటి 1, పుట 109) (ముఅజముల్ బల్లాన్ సంపుటి 5, పుట 315) (ముస్తుద్ అహ్మద్ బిన్ హంబుల్ అమర్ బిన్ అబ్మా సంపుటి 6, పుట 575-576, కథనం సంఖ్య 19675, ఆలమ్ కుతుబ్ 1998) (ఆత్మభాత్ లి కుబ్రా లి ఇబ్రేసాల్ సంపుటి 5, పుట 8-9, దారుల్ కుతుబుల్ ఇల్వీయత్ బెహ్రాత్ 1990)

మరొక కథనము ప్రకారం తన జాతికి చేసిన అన్యాయం వలన అష్ఫాన్ తన జాతి వారివైపు వెళ్ళి దైర్యం లేకపోవడంతో బైద్చి నుండి విడుదలైన తరువాత ఉమ్మే ఫర్మవాతో కలిసి మధీనాలో స్థిరినివాసంను ఏర్పర్చుకున్నాడు. హజైత్ ఉమర్ రజి ఖిలాఫత్ కాలంలో జరిగిన ఇరాక్ మరియు సిరియా యుద్ధాలలో ఇస్లామీయు సైనికులతో కలిసి అతడు కూడ రోమన్లతో భీకర యుద్ధం చేశాడు. ఆ యుద్ధంతో క్రీయశీలతను పోషించాడు. ఫలితముగా ప్రజల మనస్సులలో అతని గౌరవం పెరిగింది. అలా అతడు కోల్చేయిన గౌరవాన్ని అతడు తిరిగి పొందినాడు. మెత్తానికి పూర్తి స్థాయిలో శాంతి భద్రతలు సెలకోలనంత వరకు, ఇస్లామీయ ప్రభుత్వ పునాదులు పటిష్టం కానంత వరకు హజైత్ ముహాజీర్ రజి మరియు హజైత్ ఇక్రమా రజిలు హజర్ మౌత్ మరియు కిందా ప్రాంతాలలోనే ఉన్నారు.

ధర్మభ్యాపులు మరియు తిరుగుబాటు దారులతో చేసిన ఈ యుద్ధం చిట్ట చివరిది. ఈ యుద్ధం తరువాత అరబ్లలో తిరుగుబాటు, అల్లరులు నామరూపాలు లేకుండా కనుమరుగైపోయింది. అరబ్లలో ఉన్న తెగవారందరు ఇస్లామీయ ప్రభుత్వాన్ని ఆమోదించారు.

హజైత్ ముహాజీర్ రజి ఈ ప్రాంతంలో శాంతి భద్రతలను సెలకోల్పాడానికి తిరుగుబాటు దారులతో, అల్లరి ముకాలతో యమన్ దేశంలో వ్యవహారించిన వ్యధముగా చాలా కరినముగా వ్యవహారించారు.

(హజైత్ సయ్యదినా అబూబకర్ సిద్ధిఫ్ఫ్ రజి రచయిత ముహమ్మద్ హుస్సైన్ పైకల్ పుట 241, బుక్ కార్బూర్ పోరూం జిల్లా)

హజైత్ అబూబకర్ రజి హజైత్ ముహాజీర్ రజిను హజర్ మౌత్ మరియు యమన్ దేశాలలో ఏ దేశంలోనైన ఉండవచ్చునని అనుమతించగా అందుకు వారు యమన్లో ఉండడానికి సుముఖతను చూపారు. అలా యమన్ దేశానికి ఇద్దరు అమీర్లు కొనసాగారు.

హజైత్ అబూబకర్ రజి ధర్మభ్యాపులు మరియు తిరుగుబాటు దారులకు వ్యధిరేకముగా పోరాదిన ఆమిలీన్ (పర్యవేక్షకుల)కు ఈ విధముగా లేఖలు ప్రాసారు:

అమూబాఅద్! నా దృష్టిలో అత్యుత్సైన ఆంశమేమనగా, తిరుగుబాటు మరియు ధర్మభ్యాపుతలకు దూరంగా ఉన్నటు వంటి వ్యక్తులకే ఇస్లామీయ ప్రభుత్వంలో చోటు కల్పించండి. మెత్తానికి అందరు మరల ఇస్లాం స్వీకరించారు కావున ప్రభుత్వ అధికారులలో ఎవరైన ధర్మభ్యాపుత్వంను, తిరుగుబాటును అవలంభించిన వారు ఎవరైన ఉన్నారా? లేదా? అని కూడ చూసుకోండి. మరల వారు ఇలా ప్రాసారు. మీరందరు ఇందుకు అనుగుణముగానే నడుచుకోండి. దీనినే చట్టబద్ధతగా భావించండి. సైన్యంలో ముసల్హనులలో ఎవరైన మరల చేరాలనుకున్నచో తప్పకుండా

చేర్చుకోండి. కాని తిరుగుబాటు, ధర్మభ్యాపుత అవలంభించిన వారి నుండి ఏ మాత్రం సహాయంను తీసుకోకండి. (తారీఫే తిబ్రి, సంపుటి 2, పుట 305, ప్రమరణ దారుల్ కుతుబుల్ ఇల్వీయత్ లిబ్యాన్ 2012)

అనేక మంది రచయితలు మరియు నేటి కాలపు జీవిత చరిత్రలను ప్రాయమారు హజైత్ అబూబకర్ రజి గారి కాలంలో జరిగిన యుద్ధాలను గూర్చి ఈ విధముగా పేరొన్నారు. మెత్తానికి అసత్య ప్రవక్తుత్వ ప్రకటన చేసిన వారందరితో ఈ యుద్ధాలన్నీ చేశారు. ఖడ్గాల బలంతో వారిని అంతమొందిచారు. ఎందుకనగా ఇదే వారి ధర్మభ్యాపుత శిక్షాస్త్రుతి. కాని చరిత్రను మరియు జీవితాంశాలను ఆధ్యాయణం చేసినచో పై వాదనకు ఏ మాత్రం బలం చేకూరడం లేదు. ఖుర్జాన్ కరీం భోధనలు మరియు ఆఒ హజైత్ నల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం గారి జీవన విధానం మరియు అహోదీనీల దృష్టి చూసినచో ఎంతో స్వప్షముగా బహిర్గతమయ్యే ఆంశమేమనగా, కేవలం ప్రవక్తుత్వ ప్రకటన చేసినందుకే ఆఒ హజైత్ నల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం వారికి వ్యతిరేకముగా చర్యలు తీసుకున్నట్లుగాని, అనత్య ప్రవక్తులను అంతమొందించడం కోసమే హజైత్ అబూబకర్ రజి యుద్ధాలను చేయలేదు. వాస్తవమేమనగా, ఆ ప్రజలు తిరుగుబాటు దోరణిని కళ్లియున్నందుకే ఇలా చేయవలసి వచ్చింది.

ప్రవక్తుత్వ ప్రకటన చేసిన వారితో అనుచరులు ఎందుకు యుద్ధాలు చేశారు? అనే ఆంశాన్ని గూర్చి తెలియజేస్తూ హజైత్ ముస్లైమౌవ్హాద్ రజియల్లాహో తాలా అన్సహు ఈ విధముగా తెల్పినారు. “ఆఒ హజైత్ నల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం తరువాత ప్రవక్తుత్వ ప్రకటన చేసిన ప్రతి ఒక్కరితో అనుచరులు యుద్ధం చేశారు అని మౌలాన మౌదూదీ పేరొన్నడం నిజానికి అనుచరుల కథనాలకు భిస్సముగా గలదు.

మౌలాన మౌదీది గారు గుర్తుంచుకోవలసిన విషయమేమనగా, (అతడు ప్రాణాలతో ఉన్న కాలంనాటి ఆంశం ఇది) రసూలుల్లాహో సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం తరువాత ప్రవక్తుత్వ ప్రకటన చేసినవారితో అనుచరులు యుద్ధం చేయడానికి గల కారణమేమనగా వారందరు ఇస్లామీయ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకముగా తిరుగుబాట పట్టినవారే. పైగా ఇస్లామీయ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకముగా యుద్ధాన్ని ప్రకటించిన వారు. వారు రజి మరల ఇలా తెలిపారు: మౌలాన గారు ఇస్లామీయ లిటరేర్ పట్ల చాలా ఎక్కువ అవగాహన ఉన్నదని ప్రకటన చేస్తుంటారు. కావున వారు తమ అభిప్రాయాన

స్వయముగా అర్థం చేసుకొని శాంతియుతముగానైన జీవితాలను జీవిస్తారని భావించారు. ఫలితముగా ఇతరులు కూడ వారి చెడుల నుండి సురక్షితముగా ఉంటారని, స్వతంత్రులుగా వారు శాంతియుత జీవనాన్ని కొనసాగిస్తూ స్వేచ్ఛతో తమ తమ ధర్మాన్ని మతాచారాలను అనుసరిస్తారని కూడ భావించారు. మొత్తానికి ఇందుకోసం హజుత్ అబూబకర్ రజిఎలాంటి చర్యలు తీసుకున్నారు?. ఎలాంటి వివేకతను ప్రదర్శించారు?. అనే ఆంశాలను గూర్చి చారిత్రక గ్రంథాలలో ఈ విధముగా లిఖించబడి యున్నది. ధర్మభష్యులతో యుద్ధం చేసిన తరువాత, యుద్ధాల పరంపర ముగిసిన తరువాత హజుత్ అబూబకర్ సిద్ధిఫోర్ రజి తదుపరి కార్యాచారణను గూర్చి ఆలోచించసాగారు. అరబ్స్కు మరియు ఇస్లాంకు చాలా కాలంగా శత్రువుగా ఉన్నటు వంటి ఈరాన్ మరియు రోమన్ సామ్రాజ్యాల నుండి సురక్షితముగా ఉండడం కోసం ఒక ప్రణాళికను రూపొందించారు. ఎందుకనుగా ఆం హజుత్ సల్లల్హహు అలైహి వసల్లం కాలంలో కూడ ఈ రెండు రాజ్యాలు అరబ్స్కు తమ ఆధీనంలోకి తీసుకోవాలని ప్రయత్నించాయి. ఈ మధ్య కాలంలోనే ఆం హజుత్ సల్లల్హహు అలైహి వసల్లం మృతి చెండడం, చాలా ప్రాంతాల నుండి, తెగల నుండి వ్యతిరేకణ, తిరుగుబాటు, ధర్మభష్యుత గుండంలో మరొనా రాజ్యం చిక్కుకోవడం జరిగింది. కొన్ని చోటు ఈ అల్లరులు అలజదుల వెనుక ఈ అగ్రరాజ్యాల హస్తం ఉన్నట్లుగా కూడ చాలా స్వస్థముగా కనిపించసాగింది. ప్రోగ్రాముల అధ్యక్ష అవకాశంగా భావించి హర్బిల్ సైన్యం సిరియా సరిహద్దులలో, ఈరాన్ సైన్యం ఇరాక్ సరిహద్దులలో ఏకమయ్యాయి. అందుకే హజుత్ అబూబకర్ రజి ఆం హజుత్ సల్లల్హహు అలైహి వసల్లం ఆదేశానుసారం అన్నిటికంటే ముందుగా రోమన్లకు వ్యతిరేకముగా హజుత్ ఉన్నటుగా రజి నాయకత్వంలో మొదటి సైన్యాన్ని పంచించారు. ఫలితముగా వారు దుష్టులు మరియు దుర్మార్గులైన అగ్ర రాజుల నుండి నిర్వయముగా జీవించవచ్చునని భావించారు. కాని వారు రజి ఇందుకు ఇంకా ఒక ప్రణాళికను రూపొందించక ముందే బెహోరైన్లో ధర్మభష్యులు మరియు తిరుగుబాటు దారులను అంత మొందించినటు వంటి హజుత్ ముసన్నా బిన్ హరిసా రజి తమ మిత్రులతో కలిసి ఫారిస్ భలీజ్ ప్రాంతమైన సముద్రపు అంచన ఉన్నటు వంటి ప్రాంతాలు మరియు ఇరాక్ వైపు యుద్ధానికి బయలుదేరినట్లుగా సమాచారం అందినది.

మొత్తానికి వారు దజ్జలా మరియు పురాత్ దేల్హు ప్రాంతంలో ఉన్నటు వంటి అరబ్ తెగల వారి వరకు చేరుకున్నారు. హజుత్ ముసన్నా బిన్ హరిసా రజి బెహోరైన్కు చెందిన బికర్ బిన్ హాజ్ల్ తెగకు చెందినవారు. బెహోరైన్ ప్రాంతం యుమామ మరియు ఇలీజ్ ఫారిస్ దేశాల మధ్యలో ఉంటుంది. ఆ దేశంలో నేటి భతార్ మరియు అమార్త దేశాలు కూడ నాటి బెహోరైన్ దేశంలో భాగంగానే ఉండేవి. బెహోరైన్ రాజధానిగా దారైన్ ఉండేది. మొత్తానికి హజుత్ ముసన్నా బిన్ హరిసా రజి హజుత్ అలా బిన్ హజుమి రజితో కలిసి తిరుగుబాటు దారులను అంత ప్రాంతాలలో ఉన్నటు వంటి ముసల్హానులు కూడ ఇస్లామీయ సైన్యంలో చేరి తిరుగుబాటు దారులకు వ్యతిరేకముగా యుద్ధం చేశారు. వారందరికి సైన్యాధ్యక్షుడిగా హజుత్ ముసన్నా రజి కొనసాగారు. హజుత్ అబూబకర్ రజియల్లాహ్ తాలా అన్హు తదుపరి కార్యాచారణకు ప్రణాళికను సిద్ధం చేసుకోవడానికి ముందే హజుత్ ముసన్నా రజి స్వయముగా మరొనాకు చేరుకున్నారు. హజుత్ అబూబకర్ రజికు దిజ్లు మరియు ఫరాత్ యొక్క దేల్హు ప్రాంతాలలో ఉన్నటువంటి అరబ్ తెగల పరిస్థితులను గూర్చి తెలియజేశారు. ఈ తెగల వారు ఇరాక్ అధికారం క్రింద జీవనం కొనసాగిస్తారను. వారు ఇరాక్ ప్రాంతీయుల చేత బాధించబడు చున్నారు. వారిని హింసించేవారు. అరబ్లు ఎక్కువగా వ్యవసాయం చేస్తుండేవారు. పంటలు కోయడానికి రాగానే ప్రాంతీయుల ఆయ పంటలను దోషకునేవారు. ఈ క్రమంలోనే హజుత్ ముసన్నా బిన్ హరిసా రజి ఈ విధముగా విన్సువించుకున్నారు. మీరు ఇస్లామీయ సైన్యాన్ని పంచించి అక్కడి ప్రజలను కష్టాల నుండి బయలీకి తీసుకరండి. ఈ క్రమంలో హజుత్ అబూబకర్ రజి మరొనాకు చెందిన సలహారులను పిలిపించి హజుత్ ముసన్నా బిన్ హరిసా రజి గారి అభిప్రాయాన్ని వెల్లడించి సలహోలను అడిగి తెలుసుకున్నారు. మరొనా ప్రజలకు ఇరాక్ దేశ వెట్టినచో బాగుంటుంది. వారి నుండి సలహోలు తీసుకున్నచో బాగుంటుంది అని సమాధానం ఇచ్చారు. హజుత్ భాలీద్ బిన్ వలీద్రజి ఆ రోజులలో

హజుత్ భాలీద్ బిన్ వలీద్ రజియమలో ఉన్నారు. హజుత్ అబూబకర్ రజి వారిని మరొనాకు పిలిపించారు. హజుత్ భాలీద్ బిన్ వలీద్ రజి మరొనా చేరుకోగానే హజుత్ అబూబకర్ రజి ఇరాక్ పై సైనిక దాడి చేయడాన్ని గూర్చి మరియు హజుత్ ముసన్నా రజి అభిప్రాయాన్ని ముందుంచారు. అందుకు హజుత్ భాలీద్ బిన్ వలీద్ రజితుండ విధముగా తమ అభిప్రాయాన్ని తెలిపారు. అనగా హజుత్ ముసన్నా రజి ఇరాక్ దేశ సరిహద్దులలో ఈరానీయులతో చేపట్టిన యుద్ధం ఒకవేళ అపజేయాన్ని చేకూర్చినచో హజుత్ ముసన్నా రజి సైన్యాన్ని అరబ్ వైపు వెనుతీసుకోవడం వలన ఈరానీయులకు ఇంకా వైర్యం వస్తుంది.

ఒకవేళ ఇలాంటి పరిస్థితులే ఎదురైనచో ఈరానీయులు హజుత్ ముసన్నా రజి సైన్యాన్ని ఇరాక్ సరిహద్దుల నుండి బయలీకి తరిమివేయడమే గాకుండా బెహోరైన్ మరియు దాని చుట్టూ ప్రక్కల ఉన్నటు వంటి ప్రాంతాలపై మరల వారు తమ అధికారాన్ని చెలాయించడానికి, తమ వైభవాన్ని కొనసాగించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. అలాంటి పరిస్థితులలో ఇస్లామీయ ప్రభుత్వానికి అపద చేకూరుతుంది. కావున ఈ ఆపద రాకుండ ఉండడానికి ముందే మీరు హజుత్ ముసన్నా రజికు బలాన్ని చేకూర్చానికి ఆ ప్రాంతాలకు సైన్యాన్ని పంచించండి. ఈరానీయులు అరబ్ సరిహద్దులలో తమ ఆధిపత్యాన్ని, అధికారాన్ని ప్రదర్శించడానికి ముందే వారిని ఓటమిపాలు చేయాలి. ఫలితముగా తదుపరి రోజులలో ఎన్నడు కూడ వారి వలన అరబ్స్కు ఎలాంటి ఆపద కలుగదు అని సూచించారు. హజుత్ భాలీద్ బిన్ వలీద్ రజితుండ విధముగా తమ అభిప్రాయాన్ని తెలుపగా వారి అభిప్రాయాన్ని విన్న ఇతర అనుచరులు కూడ హజుత్ ముసన్నా రజి గారి సలహోలను కూడ అంగీకరించారు. తద్వారా హజుత్ అబూబకర్ రజి హజుత్ ముసన్నాను సైన్యాధ్యక్షుడిగా నియమించారు. ఇరాక్ సరిహద్దులలో వారితో పాటువారి సైన్యం కూడ ఉన్నది. ఈ క్రమంలోనే వారికి ప్రస్తుతం అరబ్ తెగలవారిని తమతో కలుపుకొమ్మని, వారిని కూడ ఇస్లాంను స్వీకరించుట్లుగా ప్రోత్సహించవాని ఆదేశించారు. ఈ క్రమంలోనే త్వరగా మరొనా నుండి మీకు సైనిక సహాయం అందుతుందని, తద్వారా మీరు ఇంకా ముందుకు వెళ్ళవచ్చును అని తెలిపారు.

కొందరు చరిత్ర కారులు ఈ విధముగా పేర్కొన్నారు. ముసన్నా రజి సహాయం అందించవాని కోరదానికి మరొనాకు వెళ్ళలేదు. వారు హజుత్ అబూబకర్ రజి కలుపలేదు. వారు తమ సైన్యాన

ఉమర్ రజి కూడ వారిని ఆ పదవిలోనే కొనసాగించారు. ఈ క్రమంలో వారు ఇలా అన్నారు. హాజిత్ అబూఅబ్రూద్ రజి వంటి అమీర్ ఒకరిని అమీర్గా నియమించినటు వంటి వ్యక్తిని నేను మార్పును అని అన్నారు.

మొత్తానికి హాజిత్ అబూఅబకర్ రజి ఇలా అన్నారు. హాజిత్ భాలిద్ బిన్ వలీద్ రజి మరియు హాజిత్ ఇయాష్ బిన్ ఫున్మొ రజిలలో ఎవరైటే ముందుగానే హిర ప్రాంతానికి చేరుకుంటారో వారికి ఈ యుద్ధానికి నాయకత్వం వహించే అవకాశం లభిస్తుందని తెలిపారు. (సేకరణ: హాజిత్ అబూఅబకర్ రజి. సిద్ధీభ్ అక్వర్. ముహమ్మద్ హుస్సైన్ హైకల్ అనువాదం పుట 261–266, ఇషాత్ 2004) (అల్లన్ సీరిస్ నుబ్బి సల్లల్వాహు అలైపొ వసల్లం పుట 68) (ముఅజముల్ బల్దాన్ సంపుటి 2, పుట 376, దారుల్ కుతుబుల్ ఇల్వీయత్ బెహోరూత్) (ప్రాంగ్ సీరిస్ పుట 123)(ఉనదుల్ ఫూబా సంపుటి4, పుట 315, దారుల్ కుతుబుల్ ఇల్వీయత్)

మరొక కథనములో ఈ విధముగా గలదు: హాజిత్ భాలిద్ బిన్ వలీద్ రజి యుమామలో తమ బాధ్యతలను నెరవేర్చిన తరువాత వారికి హాజిత్ అబూఅబకర్ రజి ఫరజుల్ హింద్ అనగా ఉబుల్లా నుండి యుద్ధాన్ని ప్రారంభించి, ఇరాక్కు ఎగువ దికలో ఉన్నటు వంటి మార్గం ద్వారా ఇరాక్లోకి చేరండి, అక్కడి ప్రజలను తమతో కలుపుకోండి, వారిని అల్లూహ్ వైపు ఆపోనించండి, వారు ఆసందేశాన్ని స్వీకరించినచో మంచింది. లేనిచో వారి నుండి జిజియాను వసూలు చేయండి, ఒకవేళ వారు జిజియాను చెల్లించనిచో వారితో యుద్ధం చేయండి అని ఆదేశించారు. ఆపై మరల ఇలా ఆదేశించారు. ఎవరిని కూడ తమతో యుద్ధంలో పాల్గొను బలవంతం చేయకండి. ఇస్లాంను వీడి తరువాత మరల వారు ఇస్లాంను స్వీకరించిన కూడ వారిని ఎన్నదు సహాయానికి పిలువకండి. ముసల్యానుల ప్రాంతాల నుండి వెళ్ళుచున్నప్పుడు ముసల్యానులను తమతో కలిసిపోమ్మని కోరండి. ఆ తరువాత హాజిత్ అబూఅబకర్ రజి హాజిత్ భాలిద్ రజికు సహాయించిన అందించడం కోసం ఒక సైన్యాన్ని తయారు చేయుటలో నిమ్మగమ్మోయారు. (అల్ బిదాయతు వనిషోయతు లి ఇబ్రే ఆసీర్ సంపుటి 3, భాగం 6, పుట 338, బాము భాలిద్ బిన్ వలీద్ ఇలల్ ఇరాక్, దారుల్ కుతుబుల్ ఇల్వీయత్ బెహోరూత్ 2001)

హాజిత్ భాలిద్ బిన్ వలీద్ రజి యుమామ నుండి ఇరాక్ వైపు బయలు దేరడానికి ముందు తమ సైన్యాన్ని మూడు భాగాలుగా విభజించారు. అందరిని ఒకే మార్గంలో పంపలేదు. హాజిత్ ముసన్న రజిను తాను బయలు దేరడానికి రెండు రోజుల ముందు పంపారు. వారి తరువాత అద్ది బిన్ హాజిత్ మురియు ఆసిం బిన్ అమర్ రజిలను ఒక్కాక్కు రోజు వ్యత్యాసంలో పంపించారు. అందరిని పంపిన తరువాత హాజిత్ భాలిద్ బిన్ వలీద్ రజి స్వయముగా బయలు దేరినారు. హఫీర్ ప్రాంతంలో వారిని కలుసుకుంటాను అని వారందరితో వాగ్దానం చేశారు. అక్కడి నుండి ఒక్కసారిగా అందరం కలిసి మన శత్రువులపై దాడి చేద్దాం అని అన్నారు. హఫీర్ బిస్రా నగరం నుండి మక్కాకు వెళ్ళుచున్న మార్గంలో మొదటి ప్రయాణ స్థావరం దూరంలో ఉన్నది. మరల ఇలా లిభించబడింది. ఈ సరిహద్దు ప్రాంతం ఖారసియుల ఇతర సరిహద్దు ప్రాంతాల కంటే చాలా ముఖ్యమైనది, ప్రధాన్యత గలది. చాలా పటిష్టమైన సరిహద్దు ప్రాంతం కూడ. ఈ సరిహద్దును పర్యవేక్షిస్తున్న సేనాధిపతి పేరు హుర్ముజ్. ఇక్కడి సేనాధిపతి ఒకవైపు భూభాగమైన అరబ్బులతో మరోవైపు సముద్ర మార్గంలో ఉన్న హిందుప్రజలతో యుద్ధం చేసి విజయాన్ని సొధించి ఉన్నాడు. (తారీఫే తిట్రి, సంపుటి 2, పుట 309, దారుల్ కుతుబుల్ ఇల్వీయత్ బెహోరూత్ 2012)(ముఅజముల్ బల్దాన్, సంపుటి 2, పుట 319)(అల్ కామిల్ ఫిత్తారీఫ్ సంపుటి 2, పుట 239, దారుల్ కుతుబుల్ ఇల్వీయత్ బెహోరూత్ 2003)

మొత్తానికి హాజిత్ భాలిద్ రజి సైన్యాన్ మాత్రం చాల తక్కువ సంఖ్యలోనే ఉన్నది. ఎందుకు వారి సైన్యాన్లో అధిక భాగం యుద్ధంలో పాల్గొన్నది. రెండవ విషయమైనగా ఎవరైటే ఇరాక్కు వెళ్ళుటకు సిద్ధముగా లేరో వారిని బలవంతం పెట్టకూడదనే ఆదేశం గలదు. అన్నింటికు ముఖ్యమైన ఆదేశం ఏమిటనగా, గతంలో ఇస్లాంను వీడి మరల ఇస్లాంను స్వీకరించిన వారిలో ఎవరిని కూడ ఖలీఫా గారి అనుమతి లేకుండా ఇస్లామీయ సైన్యాన్లో చేకూర్చుకోకూడదు. కావున హాజిత్ భాలిద్ రజి హాజిత్ అబూఅబకర్ రజికు సైనిక సహాయం అందించమని ఒక లేఖ ప్రాసారు. అందుకు వారు రజి భాలిద్ బిన్ అమర్ రజిను వారికి

సహాయించు అందించడానికి పంపారు. ప్రజలకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. అందుకని వారు హాజిత్ అబూఅబకర్ రజితో మీరు భాలిద్కు సహాయించు చేయడం కోసం ఒక వ్యక్తినే పంపుచున్నారు? నిజానికి చూసినచో అతని సైన్యపు అధిక భాగం వేరు వేరు ప్రాంతాలలో ఉన్నది కదా? అని అడిగారు. అందుకు హాజిత్ అబూఅబకర్ రజి ఏ సైన్యాలలో భాలిద్ పంటి వ్యక్తి ఉంటాడో ఆ సైన్యం ఎన్నదు ఓటమిని చవి చూడదు అని సమాధానం ఇచ్చారు. ఆ తరువాత భాలిద్ చేతిలో హాజిత్ అబూఅబకర్ రజి భాలిద్ రజికు ఒక లేఖను పంపారు. అందులో ఈ విధముగా గలదు. రసూలుల్వాహొ సల్లల్వాహు అలైపొ వసల్లం తరువాత కూడ స్థిరముగా ఇస్లాంలో కొనసాగిన మరియు ధర్మప్రపంచులకు వ్యతిరేకముగా యుద్ధం చేసిన ముసల్యానులలో కొందరిని ఈ సైన్యాలలో పాల్గొనువుని ప్రేరేపించండి. ఈ లేఖ అందడంతోనే హాజిత్ భాలిద్ రజి తమ సైన్యాన్ని క్రమబద్ధికరించడం ప్రారంభించారు.

(హాజిత్ అబూఅబకర్ రజి సిద్ధీభ్ అక్వర్ ముహమ్మద్ హుస్సైన్ హైకల్, అనువాదం పుట 268, ఇషాత్ 2004)

ఇరాక్కు చెందిన వ్యవసాయ రైతులను గూర్చి హాజిత్ అబూఅబకర్ రజి ఈ విధముగా వసియ్యత్ చేశారు. ఆ వసియ్యత్ కూడ వివేకంతో కూడికున్నది. ఈ అంశంను గూర్చి ఈవిధముగా లిఫీంచబడింది. ఇరాక్ రాజ్యాలో అరబ్బులు రైతులుగా వచ్చి వచ్చారు. వెక్కు పంటలు రశనీకు చెందిన భూస్యాములు, భూమి యజమానులు చేజీక్కుంచుకునేవారు. ఈ భూస్యాములు పేదారబ్బులపై చాలా దౌర్జన్యం చేసేవారు. వారితో బానిసలకంటే హీనముగా వ్యవహరించారు. హాజిత్ అబూఅబకర్ రజి ఇరాక్లో ఉన్నటువంటి అరబ్బ రైతులకు యుద్ధ సమయంలో ఎలాంటి సప్పం కలుగకుండా చూడాలని, వారిని హతమార్ప కూడదని, వారిని బంధించకూడదని తమ సేనాధిపతులందరిని ఆదేశించారు. మొత్తానికి వారితో ఎలాంటి చెడు వ్యవహారాన్ని వ్యవహారించకూడదని తెలిపారు. ఎందుకునగా వారు కూడ వీరి వలే అరబ్బులే. ప్రైగా వారు ఈరానీయుల దౌర్జన్యాలను సహిస్తున్నారు. ఆయా ప్రాంతాలలో అరబ్బ ప్రభుత్వం ఏర్పడినచో వారి పీడిత జీవితం మారిపోతుందనే భావాలు మరియు ఒకే జాతి వారైనందున వారికి కూడ సరైన న్యాయం ధర్మం చేకూరుతాయని, వారికి కూడ సమానమైన స్థాతంత్రం ఉభిస్తుందనే ఆలోచనలో కల్పించారు. ఈ భూస్యాములు పేదారబ్బులపై చాలా దౌర్జన్యం చేసేవారు.

హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్ లాతు వస్తులాం గారి విద్యా నిధులలోని కొన్ని సూచనలను వారి వచనముల ఆధారముగా

నిజమైన పుణ్యము అల్లాహ్ ఉనికిలోనే గలదు, అతని వైపు నుండే పుణ్యము వచ్చునను విషయ జ్ఞానము అల్లాహ్ ను పొందుటకు అవసరమని స్పష్టము చేసిరి. అల్లాహ్ బోధనను పాటించుటతో అది లభించును. ఫలితముగా దైవ బహుమతులు, అతని సామీప్యము కలుగును. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్ లాతు వస్తులాం ఇట్లనిరి.

“అల్లాహ్ తప్ప సంపూర్ణముగా మరెవ్వరు పుణ్యులు కాదు. అన్ని ఉత్తమ ప్రవర్తనలు, పుణ్యములన్నియు అతనితోనే నిరూపితమైనవి. ఎవరైనా తన మనస్సు, కోరికను అంతము చేసి ఆ సర్వ మేలు గల ఉనికి నుండి సామీప్యము పొందునో అంతే దైవ ప్రవర్తనలు అతని మనస్సుపై ప్రకాశించును”.

(అనగా ఎవరైనా ఎంత వరకు తన మనస్సు, కోరికను అనగా అభిలాష, ఇష్టమును ఏడి అల్లాహ్ సామీప్యమును పొందుటకు కృషి చేయునో అంతే అతనికి అతని సామీప్యము లభించును. దైవ ప్రవర్తనలు అతనిపై ప్రకాశించును. మానవుడు తన మనస్సును త్యజించి, మానవుడు తన ఇష్టములను వదిలి, అల్లాహ్ లోలీనమగుటకు ప్రయత్నించినప్పుడు ఫలితముగా అల్లాహ్ సత్తప్రవర్తనలు, అల్లాహ్ లక్షణములకు ప్రతిరూపముగా మానవుడు మారును. ఎంత ఎక్కువ అల్లాహ్ రంగులో మునిగిపోవునో అంతే అల్లాహ్ ఆజ్ఞలను పాటించు అనుగ్రహము లభించును. దిన దినము పెరిగిపోవును.)

“కావున దానునికి లభించు విశిష్టతలు, స్వచ్ఛమైన నడవది దైవ సామీప్యముతోనే లభించును. స్వప్తి తనంతట తాను శూన్యమైనందున ఇటులనే జరగవలసి యుండెను. పవిత్ర ఖురాన్ ను పూర్తిగా అనుసరించిన వారి హృదయాల పైనే దైవ ఉన్నత ప్రవర్తనల కాంతి పడును”.

పవిత్ర ఖురాన్ ను సంపూర్ణ రీతిలో అనుసరించిన వారి హృదయాలపైనే అల్లాహ్ ఉన్నత ప్రవర్తనల కాంతి ప్రకాశించును.

మరల ఇట్లనిరి. “నిజమైన అనుభవము ద్వారా తెలియునదేమనగా స్వచ్ఛమైన చెలిమ, అధ్యాత్మిక ఉత్సాహము, ప్రేమతో నిందిన ఉద్దేశము నుండి వెలువదే గొప్ప ప్రవర్తనల ఉడాహరణ ప్రవంచములో మరెక్కడా కనిపించదు. నిస్పందించాముగా నోటిటో ప్రతి ఒక్కరు ప్రకటన చేయవచ్చును. అనవసరమైన మాటలు ప్రతి ఒక్కరు మాట్లాడవచ్చును. కాని నిజమైన అనుభవమునకు చెందిన ఇరకైన ద్వారము నుండి సురక్షితముగా బయటపడేవారు వీరు మాత్రమే. ఇతరులు పలు ఉత్తమ ప్రవర్తనలు చూపినను వారు కృతిమంగా, అసహజముగా చూపుతురు.” (అల్లాహ్ లక్షణములను అలవర్పుకొనుటకు ప్రయత్నించు వాడు, పవిత్ర ఖురాన్ ఆజ్ఞలను పాటించుటకు కృషి చేయువానితోటే ఇటువంటి ప్రవర్తనలు వెలువడును. ఇతర ప్రవంచము అనగా ఇతరులు ఉత్తమ ప్రవర్తనలు ప్రదర్శించినను లేదా ప్రదర్శితమైనను అది కృతిమ, అసహజము, నటన మాత్రమే అగును.)

ఇట్లనిరి. “తమ మలినమును దాచి పెట్టి, తమ వ్యాధులను దాచి పెట్టి తమ అసత్య నాగరికతను ప్రదర్శించును”. (వారిపై నున్న మలినము, త్రుప్పును వారు దాచి పెట్టిరి. సద్గుణములు సహజముగా నుండవు. పైపైన పూత పూయబడి వుండును. కృతిమము, నటన వుండును).

ఇట్లనిరి. “తమ అసత్య నాగరికతను ప్రదర్శించును”. (వారు సర్వమును దాచి పెట్టుడురు). “...అతి అల్ప విషయములలో వారి నిజస్వరూపము బయట పడును”. (పరీక్ష ఆసన్నమైనప్పుడు, పరీక్షించబడినప్పుడు నిజస్వరూపము బయట పడును. స్సంత వాజ్యములున్నప్పుడు ఏ స్థాయిలో వున్నారో తెలిగిపోవును. అసత్యము, సత్యము, ప్రవర్తనలు అన్ని వెలువడును. ఎంత అబద్ధమున్నదో ఎంత వరకు సత్యమును

దాచి పెట్టుచున్నారో తెలిగిపోవును. ప్రవర్తనలు ఎంత వరకు చూపబడుచున్నాయో తెలియును. ఇలా జరగకున్నను హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ రజియల్లాహు తాలా అన్వు ఒక ఉదాహరణ ఇట్లు తెలిపిరి. ఒక సారి ఉన్నత చదువులు చదివిన వారి ఒక విందు ఏర్పాటయ్యేను. వారు సమాజములో పెద్దలుగా చెలామని అగుదురు. నేడు నిష్పతుములను వ్యవహరించవలనని అక్కడ నిర్జయించుకొనిరి. ఈ నిష్పతుములను మనగా వారి అభిప్రాయము ప్రకారమే చేయగలిగిన నీచ పనులన్ని అక్కడ చేయబడినవి. ఇటుల వారి నిజస్వరూపము బహిర్గతమయ్యేను.)

ఇట్లనిరి. “గొప్ప ప్రవర్తనలలో తమ ప్రవంచము, తమ సమాజపు ఉత్తమ నిర్వహణను వారు ఇందులోనే చూచినందున కృతిమము, నటను తరచు ప్రదర్శించును”. (ఈ కృతిమము, నటన, ప్రవర్తనలు ఎందుకు ప్రదర్శించబడును? ఎందుకనగా వారు తమ ప్రవంచము, ప్రాపంచిక విషయములను చూపుట తప్పనిసరి అని వారు భావించురు. ఇటుల మాకు ప్రయోజనము కలుగునని ప్రదర్శించబడును. అల్లాహ్ ప్రీతిని పొందుటకు కాదు.)

ఇట్లనిరి. “.... ప్రతి చోట తమ అంతర్గత అంశములను అనుసరించినవో సామాజిక లక్ష్యాలలో అవరోధము ఏర్పడును...” (వారి హృదయములలో ప్రవేశించిన మలినము, అంశములను అనుసరించినచో, వాటిని పాటించినచో వారి ప్రాపంచిక కార్యములు కూడ ప్రభావితమగును. వాటిలో అవరోధము ఏర్పడును. కనుక ప్రవర్తనలు స్థిరపరచుటకు కాక స్వార్థము కొరకు ప్రవర్తనలను చూపుదురు. అల్లాహ్ ప్రీతిని పొందుటకు ప్రవర్తనలను పాటించవలను. ఇతరులకు మేలు కలుగవలనని ప్రవర్తనలను చూపవలెను.) (వారి ఉద్దేశము ఇది కాదు)

ఇట్లనిరి. “స్వభావపరంగా తమ స్థాయి ప్రకారము వారిలో కూడ సద్గుణముల కొంత స్వభావముండును. కాని అది మనస్సు కోరికల ముళ్ళుల క్రింద దాగి వుండును. మానసిక ఉద్దేశాలు కలుషితము కానిదే అల్లాహ్ కొరకు స్వచ్ఛమైనదిగా వుండదు. కావున అది సంపూర్ణ దశకు చేరుట అసాధ్యము. అల్లాహ్కాకే అంకితమై, స్వచ్ఛమైన రీతిలో యుండిన వారిలోనే ఆ విత్తనము సంపూర్ణ దశకు చేరును. ఇతరుల అభిలాష నుండి పూర్తి భారీగా పొంది వారి మనసులను అల్లాహ్ స్వయాన తన పవిత్ర ప్రవర్తనలోనే నింపును...” (వారు ఇదంతయు అల్లాహ్ కొరకు చేయుదురు. ఇతరుల కాలుష్యము అనగా అల్లాహ్ తప్ప ఇతరుల కాలుష్యము నుండి వారు సంపూర్ణముగా పవిత్రులగుదురు. అల్లాహ్ తమ ప్రవర్తనలను వారిలో నింపును.) “.....వారు ఎంతగా అతనికి ప్రియులో అంతగా వారి హృదయములో ప్రవర్తనలను ప్రియుమైనవిగా చేయును. వారు అల్లాహ్లో లీనమైనదురు అల్లాహ్ ప్రవర్తనలను ఎంతటి స్థాయిలో పొందుడురనగా వారు అల్లాహ్ ప్రాపంచిక విభాగములు సంపూర్ణముల అనుసరించి వుండును. దానితో అతడు తన ప్రవర్తనలను బహిర్గతము చేయును. వారిని దాహము, ఆకలితో పొంది వారికి తన ప్రశ్నేక చెలిమతో విలువలతో కూడిన నీరు త్రాగించును....” (అనగా సద్గుణముల, ఆధ్యాత్మికతతో కూడిన మంచి నీరు త్రాగించును.)

(బరాహీనె అహ్మదియ్య, రూహోని ఖజాయిన్ సంపుటి 1, పుట 541, 542 హ

అల్లాహ్ పద్ధతేమనగా తన ప్రేమ కలిగిన వారిని పవిత్రము చేయుచూ వున్నాడు. కాని నిజమైన పవిత్ర, పరిశుద్ధ చెలిమ అల్లాహ్ యే. ఎవరైతే స్వరణ, ప్రార్థన, ప్రేమతో అతన్ని సదా గుర్తుండురో అల్లాహ్ తన లక్షణమును వారిపై వేయును. అల్లాహ్ ఉనికిలో గల స్వచ్ఛమైన దానిని అప్పుడు వారు ఛాయ రూపముగా కొంత భాగము పొందుదురు”.

(సత్త బచన్ రూహోని ఖజాయిన్ సంపుటి 10, పుట 210)

మరల ఇట్లనిరి. అన్మాజత్త సల్లల్లాహు అలైహీ వసల్లంను సంపూర్ణముగా అనుసరించినప్పుడే అల్లాహ్ మన ముందుంచిన ఈ ఉత్తమ ప్రవర్తనలు, పుణ్యములు లభించును. అల్లాహ్ సామీప్యమును పొందు మార్గము, మార్గదర్శనము, విద్యోతో ముదిష్టివున్నది. ఈ విషయము పట్ల వారిట్లనిరి.

“ఇమాముర్రుసుల్ను అనుసరించనిదే గొప్ప స్థానములు లభించుననుట అటుంచితే నబీ సల్లల్లాహు అలైహీ వసల్లం ద్వారా తప్ప సన్మార్గపు అల్ల స్థానము కూడ మానవునికి లభించదని మా విశ్వాసము. మన నబీ సల్లల్లాహు అలైహీ వసల్లం నిజమైన, సంపూర్ణ ఆచరణ లేనిదే గ్రహ్యకారణమైన, పరిపూర్ణమైన ఏ గౌరవము, సామీప్యము లభించదు. మనకు లభించునది ప్రతితి ఛాయ, ఆధారముగా లభించును”. (జాలయే ఔహోమ్ భాగము ఒకటి సంపుటి 3 పుట 170)

ఇస్లాం వాస్తవమేమిలి, ఒక ముస్లిం ఎట్లుండవలెను, అల్లాహ్ సామీప్యము ఒక ముస్లింను ఏ స్థాయి వరకు చేర్చునో వారిట్ల తెలిపిరి.

“ఒలిదానపు మేక వలె తన మెదను అల్లాహ్ ముందుంచుట ఇస్లాం వాస్తవికత. తన కోరికలన్నిటిని వదులుట, దైవ కోరిక, సంతోషములో లీనమగుట. అల్లాహ్ మునిగి తనపై ఒక మరణమును తెచ్చుకొనుట. మరో దానిపై ఆధారపడక అతని స్వంత ప్రేమతో సంపూర్ణ రంగు పొంది కేవలము ప్రేమాత్మాహముతో అతని విధేయత వహించుట. అతనితోనే దర్శించు కనులను, అతనితోనే విను చెవులను పొందుట. అతని వైపు ప్రెర్థ వహించు హృదయము కల్పించుకొనుట, అతని కడలికతోనే పలుకు నాలుక పొందుట. ఈ స్థానము పైనే సర్వ పుణ్యములు అంతమగును. తమపై మోహిని బాధ్యతలన్నిటిని మానవ శక్తులు నిర్వించును”....

(పుణ్యము అనగా మానవుడు అల్లాహ్ ను పొందుటకు ప్రయత్నించవలెను. అన్ని రకాల కష్టములను అధిగమించి అల్లాహ్ ను పొందుటకు కృషి చేయవలెను)

మరల ఇట్లనిరి. “.....మరల మానవుని మనస్సుపై మరణము సంభవించును. అప్పుడు అల్లాహ్ దయ తన సజీవ వాక్యము, ప్రకాశించు కాంతులతో రెండవ సారి జీవితము ప్రసాదించును. అది అల్లాహ్ మన హార్ఫు వాక్యముతో సన్మానించబడును. వివేకములు పరిశోధించలేని, కనులు దాని రహస్యము చేరలేని సూక్ష్మతి సూక్ష్మమైన కాంతి ఒక ముస్లిం స్వయమగా మానవుని హృదయమును చేరువ అగును. అల్లాహ్ ఇట్లు నుడివెను. **يَخْنُونَ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرَقِ** (భాష్ : 17) అనగా మేము అతనికి (మానవునికి) అతని మెడ పెద్ద నరము కంటే చాలా దగ్గరగా వున్నాము. ఇటులనే లీనమైన మానవున్ని అతడు తన సామీప్యముతో సత్కరించును. అప్పుడు అంధత్యము దూరమై కనులు ప్రకాశించున మానవును. ఆ సూతన కనులతో మానవుడు అల్లాహ్ ను చూడును. అతని పిలుపును వినును. అతని కాంతి దుపుటితో మడతపెట్టబడినట్లు తనను తాను పొందును. అప్పుడు ధర్మ లక్ష్ము అంతమగును. మానవుడు తన దైవమును దర్శించుకొని నీచమైన జీవిత మలినమైన చొక్కును తన పై నుండి తీసిపారవేయును.....” (మానవునికి అల్లాహ్ సామీప్యము ఈ స్థాయిలో లభించినప్పుడు ప్రాపంచిక వస్తువులతో ధరించిన పస్తుమును అనగా మలినమైన జీవితము, మలినమైన చొక్కును అతడు తీసిపారవేయును.) “...మరొక కాంతిమయమైన పస్తుమును ధరించును....” (కాంతితో కూడిన ఒక సూతన వప్పుమును ధరించును). “.....కేవలం వాగ్గానము, ప్రతయ

**వర్తమాన
ఖలీఫా
వాఖ్యాతులు**

“అల్లాహ్ మరియు అతని ప్రవక్త పట్ల సంపూర్ణ ప్రేమాజమానాలు లేసంత వరకు ప్రాపంచిక ప్రేమ తగ్గడు, లదె విధముగా మరణించు నముయంలో మానవునికి మనశ్శాంతి లభించదు, మరణ నముయంలో కల్పె అందోళన కూడ దూరం కాదు.” (జమా ప్రసంగం 14 సెప్టెంబర్ 2018)

దుడ అశించవారు: Darga sb, jamat Ahmadiyya Vizag (A.P)

దినపు నిరీక్షణలో అల్లాహ్ దర్జనము, స్వర్గపు నిరీక్షణ వరకే పరిమితం కాక ప్రపంచములోనే దర్జన, ప్రచణ, స్వర్గపు శుభములను పొందును”

(లక్కర్ లాపోర్, రూహోని ఖజాయిన్ సంపుటి 20, పుట 160, 161)

వశ్వత్తాపవు రెండు రకాలను తెలుపుచు వారిట్లనిరి.

“విశ్వాస పునాదులు దృఢమగు వశ్వత్తాపము పవిత్ర ఖురాన్లో రెండు అర్థములలో వచ్చినది. తమ హృదయమును దైవ ప్రేమలో దృఢపరచి విడిగా వున్నప్పుడు ఉద్దేశము పొందు పాపములను అల్లాహ్తో సంబంధమేర్పరచుకొని నిరోధించవలెను. అల్లాహ్లో లీనమై అతని సహాయమును కోరుట ఇది సమీపుల వశ్వత్తాపము”. ఒక హృదయములో సదా అల్లాహ్ యే గుర్తుండుటకు, మానవుడు అల్లాహ్ ప్రేమలో దృఢపడుటకు అనుక్షణం వశ్వత్తాపవడవలెను. ఇది సమీపుల స్థానము. “.... రెపు పాటు కూడ అల్లాహ్ నుండి విడిపోవుటను తమ వినాశనముగా భావింతురు...” అనగా ఒక్క క్షణం కూడ అల్లాహ్ నుండి దూరమగుట మా వినాశనమని భావింతురు. “అల్లాహ్ తన ప్రేమలో సురక్షితముగా వుంచుకొనుని వారు వశ్వత్తాపము చేయుదురు. వశ్వత్తాపవు రెండవ రకమేమనగా పాపము నుండి దూరమై అల్లాహ్ వైపు పరుగెత్తు. పవిత్ర పోవణ పొంది పాపపు ఎండిన, క్షీణత నుండి విముక్తి పొందుటకు భూమిలో వృక్షము నాటబడినట్లు అల్లాహ్ ప్రేమ బంధి కావలెను. ఈ రెండు స్థితులను వశ్వత్తాపముతో నామకరణం చేయబడిను.”

అల్లాహ్నాను గుర్తించుటకు అనేక స్థానములు గలవను విషయమును వివరించుచు వారిట్లనిరి. కాని అల్లాహ్నాను సరైన రీతిలో గుర్తించగల దైవ సామీప్యమే అన్నిటి కంటే గొప్ప స్థానము. నేను సత్య స్వప్నములు చూసినాను, నాకు సువార్త వాటి, దైవవాటి అందించవిని అనంద పడకూడదు. దైవవాటి బల్లామ్ కు కూడ అయ్యును. అయిను అతడు సన్మార్గము కోల్పోయెను. కావున సామీప్యమును అన్మేఖించుము. అల్లాహ్ ప్రియునితో సంబంధమేర్పదితే సామీప్యము లభించును. అతనికి అల్లాహ్ ఎల్లపుడు తన కాంతితో ప్రయోజనము కలిగించును. తర్వాత అల్లాహ్ ప్రీతియే దాసుని లక్ష్మమగును. వారిట్లనిరి.

“అతడు అన్నట్లు ప్రాలోల్ నూరు స్థానిటో (అన్నార్: 36) అల్లాహ్ ఒక జ్యోతితో కలిసి వున్న వాటిని చూచు వాడు దూరము నుండి అగ్ని కాంతిని కాక ఒక పాగను చూచిన వృక్షి వంటి వాడు. అందుకే అతడు కాంతి ప్రయోజనములను క

కేవలం అల్లాహ్ కొరకు మాత్రమే తన మాట, కార్యమును, కడలిక, ఆగుట అనగా పూర్తి జీవితమును వినియోగించినచో, వాస్తవ వుణ్ణము చేయుటలో క్రియాశీలకం అయినప్పుడు అల్లాహ్ అతనికి తన వద్ద నుండి ఫలితమిప్పును. భయము, దుఃఖము నుండి మోక్షము కలిగించును.” (సిరాజుద్దీన్ ఈసాయికె చార్ సవాలౌన్ కె జవాబ్, రూహని భజాయిన్ సంపుటి 12 పుట 344)

దైవ సామీప్యమునకు కారణమైన దుఱ గురించి వారిట్లనిరి.

“విశ్వాసి కూర్చొని వున్న తియ్యని చెలిమ లాంటిది దుఱ. ఆ చెలిమ నుండి తను కోరినప్పుడల్లా తన దాహమును తీర్చుకొనవచ్చును. నీరు లేనిదే ఒక చేప జీవించనట్లు, విశ్వాసి నీరు దుఱ, అది లేనిదే అతడు జీవించలేదు. ఈ దుఱకు సరైన సందర్భము నమాజ్. (అనగా దుఱకు సరైన సమయము నమాజ్. వాస్తవముగా ఇదే సరైన దుఱను నేర్చును.) ఇట్లనిరి “.....విశ్వాసికి ఇందులోనే సంతృప్తి, ఆనందము లభించును....” (విశ్వాసికి నమాజ్లో విశ్రాంతి, ఆనందము కలుగును.) “దుష్టనికి ఒక దుష్టప్రయుములో ఎంత అధిక సాయి ఆనందము లభించునో అది విశ్వాసికి నమాజ్లో లభించు సంతృప్తి, ఆనందమునకు ఎదురుగా అల్పమైనది. దుఱలో లభించు అతిపెద్దది అల్లాహ్ సామీప్యము. మానవుడు దుఱతోనే అల్లాహ్ సామీప్యమునకు చేరును, అతన్ని తన వైపు ఆకర్షించును”.

(మల్హజాత్ సంపుటి 4, పుట 45, ఎదీషన్ 2003 ముద్రణ రబ్బా)

కావున అల్లాహ్ సామీప్యము పొందుటకు నమాజు హక్కును నిర్వర్తించుట కూడ తప్పనిసరి. త్రమం తప్పకుండా నిర్వహించినప్పుడు దాని హక్కు చెల్లించినట్లగును. అల్లాహ్ ఆదేశించినట్లు చేయవలెను.

నమాజుల, దుఱల నాణ్యత వైపు దృష్టి సారించవలెనని తెలుపుచు వారింకా ఇట్లనిరి.

“అల్లాహ్ సామీప్యము పొందుటకు ఒక బాధ మానవుని హృదయములో వుండవలెను. అందు వలన అతడు అతని దృష్టిలో ఒక విలువగల వస్తువుగును. ఈ బాధ అతని హృదయములో లేనిచో, కేవలము ప్రపంచము, దానిలోని సామాగ్రి పట్లనే అతనికి బాధ పున్చుచో కొంత వెనులుబాటు పొంది తుదకు నాశనముగును. అల్లాహ్ సహనశీలుదైనందున అతడు వెనులుబాటు ఇచ్చును. కాని అతని సహనత్వముతో ఎవడైనా స్వయముగా ప్రయోజనము పొందనిచో అతన్ని అతడేమి చేయును. అతనితో ఎంతో కొంత సంబంధమేర్పరచు కుంటేనే మానవునికి మేలు. సర్వ ప్రార్థనలకు మూలము హృదయము. ప్రార్థన చేయుచున్నప్పుడు హృదయము అల్లాహ్ వైపు దృష్టిసారించనప్పుడు ఆ ప్రార్థన దేనికి పనికి పచ్చను. అందుకే హృదయము సంపూర్ణముగా అతని వైపు దృష్టిసారించుట తప్పనిసరి....” (హృదయము పూర్తిగా అల్లాహ్ వైపు దృష్టి సారించుట అవశ్యము). “.....ఇప్పుడు చూసినచో వేలాది మస్సిదులు గలవు. వాటిలో సంప్రదాయబద్ధంగా అయ్యే ప్రార్థన తప్ప మరేవి గలదు ? ఆన్హాజ్ఞత్ సల్లల్లాహు అలైహిపసల్లం కాలములో ఇటులనే సంప్రదాయబద్ధము, అలవాటుగా యూదులు ప్రార్థన చేసేవారు. ప్రార్థనకు మూలమైన హృదయ దృష్టి ఆసలు వుండేదోకు. అందుకే అల్లాహ్ వారిని శపించెను. కావున ఇప్పుడు కూడ హృదయ పవిత్రత పట్ల ఆలోచించక కేవలం ఆచారము, అలవాటుగా పందలాది సాప్తాంగములు చేయుచున్న ప్రజలకు ఎట్లి ప్రయోజనము కలుగదు. హృదయ పవిత్రతతోనే కర్మల తోట సన్యశామలముగును. అందుకే అల్లాహ్ ఇట్లు నుడివెను. **۱۰۱۱۰۰۰۰۰۰۰۰** (అప్పమ్మ) : 10,11) అనగా దానిని (పాప మార్గము నుండి తప్పించుకొను మార్గమును) పెంపాందించిన వాడు నిశ్చయముగా జయము పొందును. దానిని మళ్లీలో పాతి పెట్టిన వాడు అపజయము సొందును. అల్లాహ్ వైపు వచ్చుటకు అనేక అవరోధములు గలవను విషయమును మేము నిరాకరించడం లేదు. ఇవి లేనిచో నేడు భూమండలం పైన ఒక పొందు లేదా త్రిసుపుడు వుండేవాడు కాదు. అందరు ముస్లిములుగానే కనిపించేవారు. కాని ఆ అవరోధములను తొలగించుట కూడ అల్లాహ్ కార్యమే. అతడు అనుగ్రహించితేనే మంచి చెడులో వ్యత్యాసమును మానవుడు గుర్తించగలడు. తుదకు తేలిన విషయమేమనగా మానవుడు అతని వైపు దృష్టిసారించితేనే శక్తి, సామర్థ్యము కలుగును”.

(మల్హజాత్ సంపుటి 4 పుట 222,223, ఎదీషన్ 2003, ముద్రణ రబ్బా)

దైవ సామీప్యము పొందుటకు పశ్చత్తాపము వైపు దృష్టి సారించవలెనని తెలుపుచు వారిట్లనిరి. “పాపము ఒక విషముని గుర్తుంచుకొనుము. దానిని తినిచో మానవుడు హతముగును. హతమవడమే కాక అల్లాహ్ సామీప్యమును పొందు

అర్పితును కోల్చేవును. ఈ శుభమును పొందుటకు అనర్పడగును. ఎంతెంత వరకు పాపములలో మునిగిపోవునో అంతంత వరకు అల్లాహ్తో దూరమగును. అల్లాహ్ సామీప్యములో పొందు జ్యోతి, కాంతి నుండి దూరమగుచుపోవును. అంధకారములో పడి నలు వైపుల నుండి కష్టములు, ఆపదలలో ఇరుక్కుపోవును. తుదకు అందరికంటే పెద్ద శత్రువు ఔత్రోవున్ కూడ అతన్ని ఆహించి, అతన్ని నాశనము చేయును. కాని ఈ భయంకర ఫలితము నుండి తప్పించుకొనుటకు కూడ అల్లాహ్ ఒక ఉపాయమును సూచించెను. మానవుడు దీనితో లబ్ది చెందినచో అతడు ఆ వినాశకర గోతి నుండి తప్పించుకొనును. మరల అల్లాహ్ సామీప్యమును పొందవచ్చును. ఆ ఉ పాయమేమిటి ? అల్లాహ్ వైపు దృష్టి సారించుట లేదా నిజమైన పశ్చత్తాపము.” (ఈ నిజమైన పశ్చత్తాపమే ఆ ఉపాయము). ఇట్లనిరి. “.....అల్లాహ్ నామము తప్పబోగలదు.. అతడు కూడ ఆర్థ్రోటి పరాయనుడు. అందుకే కూడ పరాయణము చేయును. అసలు విషయమేమనగా మానవుడు పాపము చేయుచుప్పుడు అల్లాహ్తో దూరమగును. అల్లాహ్ కూడ అతని నుండి దూరమగును....” (పాపము చేసిన కొద్ది అల్లాహ్ నుండి దూరమగును. అల్లాహ్ కూడ అతని నుండి దూరమగును) “....కాని మానవుడు తిరిగి వచ్చినప్పుడు అనగా తన పాపములపై పశ్చత్తాపవడి అల్లాహ్ వైపు వచ్చినచో కరుణామయుడు, పరమ కారుణ్యమూర్తి అయిన అల్లాహ్ దయ, కరుణ కూడ ఉద్దేశకు పొంది తన దాసుని వైపు దృష్టి సారించును. అందుకే అతని పేరు” (అల్లాహ్ నామము) తప్పబో” (అతడు కూడ దాసుని పశ్చత్తాపమును ఆమోదించుచు వచ్చినందున అతని పేరు ఆర్థ్రోటి పరాయణముడు గలదు) కనుక మానవుడు తన పోషకుని వైపు దృష్టి సారించవలెను తద్వారా అతడు కూడ కరుణతో దృష్టి సారించును.”

(మల్హజాత్ సంపుటి 4, పుట 141, 142, ఎదీషన్ 2003, ముద్రణ రబ్బా)

మరల ఇట్లనిరి. “వాస్తవముగా అల్లాహ్ ద్వారా ఆది నుండి నియమితమైన మోక్షపు హద్దతినే ఇస్లాం సూచించును. అదేమనగా స్వచ్ఛమైన విశ్వాసము, పవిత్ర కర్మలతో అతని ప్రీతితో లీనమై అతని సామీప్య గృహమును అన్వేషించవలెను. అతని సామీప్యము, అతని ప్రీతి పొందుటకు కృషి చేయవలెను. ఎందుకనగా సర్వ శిక్షలు అల్లాహ్ నుండి దూర

